1873. V. évfolyam. 184. szám. Hétfő, szeptember 22.

Előfizetési árak:
Helyben és postan küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint a** szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legelcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Egy nép a pólyában.

*** Naponként rebesgetik a hirt, hogy a polgárositott végvidéken most itt, majd amott tiltották be a népgyülést.

E hir — szárazon véve — okvetlenül visszatetszést szül minden jó érzésü emberben. Mert hiszen a gyülekezési jogot józan észszel ma már a felvilágosodás századában senki sem óhajtja korlátozni.

Azonban kommentár kell a dologhoz. Szomoru, nagyon szomoru annak magyarázata.

Ama népgyülések betiltása nagyon is jogosult.

Jól tudjuk, hogy a katonai végvidékek lakosai eddigi szolgai alárendeltségökből, gépies életökből kivetkőztettek, s az egyenlőség elvénél fogva, a hazának épen oly polgáraivá tétettek azok is, mint akármelyikünk itt az alföld délibábos rónáján.

Ugyanazon jogok, ugyanazon kötelességek illetik őket is, mint minket, Árpád ivadékait.

Csak parányi józan ész kell annak megértésére, hogy azért, ha nem hálával is, de testvéri szeretettel viseltessenek irántunk, kik — a kor követelményei szerint — magunkhoz emeltük őket.

A határőrvidék idegen ajku lakossága azonban minden magyarban egy-egy ellenséget lát; félnek simogatásunktól, azt hivén, hogy a kalácsban is mérget adunk számukra, s a részünkről nyujtott testvéri ölelő karok ütésre vannak kinyujtva.

Nincs ugyan e balhiedelmök távolról sem indokolva, de ők azt hiszik; segitvén az ilyeneket fejökbe verni az önérdekeik által vezérelt izgatók is.

Mint a kalitkából kiszabadult madár, ugy tünik fel most a határőrvidék lakossága. Megérezte a szabadság napjának melegét, legalább annyira, a mennyire ezt mi is érezhetjük; s elvakultan ugrándozik céltalanul.

A képviselőválasztások napjai nem sokára elkövetkeznek a végvidékre, s ez alkalmat használják fel ott népgyülések tartására. Igen szép dolog az a gyülés-kezés, a polgári jogok egyik legszebbike.

De valamint a legélesebb késsel lehet legmélyebben vágni, épen ugy a legszebb jogokkal lehet a legnagyobb visszaélést elkövetni. Igy tettek a végvidékiek is.

A népgyüléseket arra használták fel, hogy Magyarország és a magyar nemzet ellen izgassanak.

Természetes, hogy a magyar földön nem lehet szabadalmazni a magyar elleni forrongást. S innen van az, hogy a végvidéken egymásután tiltják be a népgyülések megtartását. És meg kell vallanunk, hogy e betiltások jogosultak.

Czélt tévesztenénk azonban, ha gyülöletünkből választó falat emelnénk a végvidék és magunk közt. Melyik érett ember volna oly balga, hogy megharagudnék a kis gyermekre, ha ez talán pajzánságból kővel dobálja?

A határvidék is ugy tünhetik fel előttünk, mint egy gyermek a pólyában, a ki fejletlen ösztöneit követve, édes anyja keblét verdesi akkor is, midőn annak emlőjén táplálkozik.

Hanem az aztán igaz, hogy vad szilajságának nem tanácsos szabad tért engedni, sőt inkább addig kell szoktatni, mig az hajtható.

A végvidék nem tudja, mit tesz akkor, midőn ellenünk tör. Fékezni kell tehát addig, mig öntudatra ébred, s képes megitélni tettének indokait.

És mi hiszszük, hogy el fog jönni azon idő, mikor a határőrvidék polgársága fel tudja fogni helyzetét, s egykor még elmondja a költő szavait:

„Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állanék legottan én…“

Csak aztán nekünk a pólyában kell jól ápolnunk e gyermeknépet, hogy idegen dajkakézre ne kerüljön, a ki talán nem nekünk, hanem magának nevelné fel.

— **Még sem vagyunk magunk.** Kassai és Ugron Gábor erdélyi orsz. gyülési képviselők a „Bihar“-hoz intézett táviratukban kijelentik, hogy csatlakoznak az általunk követett politikához, melyet utóbbi időben a „Bihar“ is magáévá tett. Hasonló czélból — mint az illetők tavirják — Udvarhelyszék és város legelső alkalommal értekezletet tart.

— **Kecskeméten**, mint már jelzők is, az egyesült balpárt tüzött ki képviselőjelöltet, a hitehagyott Kiss Miklós, baloldali képviselőből jászkunkapitánynyá „alkalmazkodott“ férfiu helyett. Jelöltül a „Kecskemét“ szerkesztője, Horváth György tüzetett ki. Fehér Péter, a kecskeméti ref. lyczeum derék tanára, s a „Kecskemét“ szerkesztőtársa ajánlotta ugyan Mocsári Lajost a kitünő politikai irót, szónokot, mint oly férfiut, a kinek a magyar törvényhozó terembe ismét bejutását az ország összes ellenzéke óhajtja, s a kit mi is bátrak valánk először ajánlani a kecskemétiek figyelmébe; azonban a választóknak akarata Horváth György felé irányult, s igy ő maradt meg jelöltül. Megválasztása e hó 30-án kétségtelen.

— **A vidék** megteszi kötelességét. A magyar gőzhajótársulat kötvényeire az aláirások a vidéken is szépen folynak.

— **Szapári belügyér** körrendeletet intézett a főispánokhoz, hogy a kolera által sujtott árvákról gondoskodjanak, s azokról jelentést tegyenek.

— **A budapesti egyetem** hittudományi karánál az ágazatos hittan tanszékére dr. Stanczel Ferencz neveztetett ki. — Az aradi állami tanitóképezde igazgatójául ideiglenesen Gajdos József tanárjelölt neveztetett ki.

— **A hivatalos lap** tegnapi száma több honvéd hadapródi kinevezést hoz.

— **A fehértemplomi gyülés** betiltatott. A gyülés táviratilag ellenkérvényezett a magyar minisztériumhoz.

— **A gabnavám** felfüggesztését az osztrák kormány nem ellenzi. E kérdés a közös kormányra nem fog tartozni; s abban az orsz. kormányok határoznak.

— **Tengeri kigyó.** A magyar-oláh határkérdést a zágoniak ismét felszinre hozták; az ezek által követelt 12000 hold havas a tulajdonjog épségben tartásával oláh terület lesz; másutt pedig mi nyerünk területet, s igy a határvillongás véget ér.

— **A „Reform“** deákpárti lap előfizetési árát egy évre 4 frttal emelte.

— **A bécsi „Neue Freie Presse“** a magyarok iránti dühétől indittatva, kohol, hazudik s néha oly szemtelenül, hogy lehetetlen hallgatással mellőznünk a ránk szórt rágalmakat. Mult szombat esti lapjában regisztrálva a hirt, hogy Thaisz főkapitány közbiztonsági bajaink társadalmi uton eszközlendő elháritása czéljából, a fővárosi hirlapirók tekintélyesbjeit értekezletre hivta magához, — ez értekezlet indokául azt irja, hogy a magyar rablóbandák a főváros szivében (Weichbild) dulnak már s megjegyzi, hogy Rádai grófnak már a „magyar főváros“-ban is elérkezett müködési ideje. Eddig a kedves, a jó akaratu “Presse.“ Kivánunk neki ép annyira buta s hiszékeny olvasókat, mint a mennyire vakmerően hazug ő maga!

— **Osztrák dolog.** Ez évi elsőjétől jul. végéig Osztrákországban a lapokból 254 számot foglaltak le.

A hittanhallgatók katonai kötelezettsége

Az átalános katonai kötelezettség kimondása alkalmával a törvényhozás a tudományos pályán haladó ifjakra nézve átalában az egy évi önkéntességet állapitá meg kedvezményül. Későbben pedig a lelkészi pályára törekvő tanulókat teljesen felmenté az egy évi tényleges szolgálat alól is, annyira, hogy ezek évenként a sorozás alkalmával tábori lelkészek gyanánt bevétetvén, mint ilyenek, csak a végső szükség idején hivatnának be. E szerint, mig a nem theológusok három helyett egy tetszés szerinti évet töltenek tényleges szolgálatban, addig a hittanhallgatók tényleges szolgálatra nem köteleztetnek.

A gyakorlat szerint azonban, e kettős kedvezmény határozott ellenmondásba jön egymással bizonyos esetben. Ugyanis, ha a lelkészi pályára törekvő tanuló, akkor tölti be 19ik évét, mikor már a hittani tanfolyamot hallgatja: bevétetvén, a hittanhallgatókra vonatkozó törvény, illetőleg kedvezmény alkalmaztatik reá. Ha azonban a 19ik évet a 8-ik gymn. osztályba átléptével tölti be s még azon iskolai évben sorozás alá kerül: hogy a három évi szolgálattól szabaduljon, önkéntesen jelentkeznie kell s ilyenül bevétetik. A 8ik gymn. osztály után az illető ifju a lelkészi pályára lép s mint ilyen tényleges szolgálatra nem köteleztetnék. Ugyde már ekkor önkéntes. Az a kérdés már most, felmentendő-e ez ifju az egy évi önkéntesség alól, azon oknál fogva, mert hittani pályán halad, vagy nem? Lehet, hogy némelyek „igen“-nel, mások „nem“-mel válaszolnak e kérdésre. Annyi azonban áll, hogy e tekintetben a törvény hiányos, sőt a gyakorlati alkalmazásban egyenesen a hittanhallgatók hátrányára szolgál.

A debreczeni főiskolából ez idő szerint egy végzett theologus, és egy másik, — kinek utósó éve volna még hátra, — októberben megkezdik önkénteskedésüket. Már most kérem, hasznukra vált-e ezeknek ama kedvezmény? Hát tehettek ők arról, hogy 19ik évüket a 8ik osztályban töltötték be? Hát nem tisztább szándékkal léptek ezek a theologiai pályára, miután már akkor önkéntesek valának, mikor még a theologusokra vonatkező póttörvénynek hire sem volt, mint azok, kik e kedvezmény tudatával lettek theologussá? És mégis, ezeknek szolgálniok kell, ha örökre elszakittatnak is pályájuktól!

Más iskolában is fordulhatnak elő ily esetek. Nem tudom, tettek e érdekükben valamit, de hogy a debreczeni növendékekért tettek — azt tudom. A tiszántuli kerület emberiesen érző püspöke tudomásom szerint személyesen beszélt e tekintetben a honvédminiszterrel, de valamint az illető ifjak kérvényei figyelembe nem vétettek, ugy ő is azon választ nyeré, hogy a magyar honvédminiszter ez ügyben semmitsem tehet. Mert hát ez közösügy.

De megtehette volna azt, hogy a törvényhozás elé terjeszsze e dolgot s véleményezze a theologusokat illető törvény bővitését, illetőleg helyes alkalmazását. Mert ama kedvezmény a theologusokat ipso iure illeti, s nézetem szerint a kényszerüség miatt felvállalt önkéntesség alól feloldozza. Mert nem az a lényeg, miképp és mikor vették be az illetőt, hanem az, hogy theologus s mint ilyen a tényleges szolgálat alól felmentendő!

Ha már a miniszter nem tette meg e lépést, meg kell azt tenie a főiskolának, illetőleg az egyházkerületnek, melynek feladata növendékeiért tenni ott, a hol az egyesek szava elhangzik. Az októberre összehivott egyházkerületi közgyülésnek fel kell karolnia ez ügyet s illő alakban a törvényhozás elé terjesztenie. Tenni kellene ezt az emlitett növendékekért is, de tenni kell a jövőre való tekintetből. Itt nem uj vivmányról van szó, de a helyes gyakorlatról. A katonáskodástól valamire való fiatal ember nem iszonyodik, de ha már bizonyos esetben a törvény felmenti alóla, legyen azon felmentés gyakorlata törvényszerü, helyes.

S.

Vidéki élet.

— **Biharmegye közgyüléséről** felemlitjük még a harmadik nap eseményeiből e következőket:

„Nagy József inditványozza, hogy a megye Deák Ferencz jun. 28 iki beszédét illetőleg pártolólag irjon föl az országgyüléshez. Inditványát szép beszéddel indokolta. Kivonata a következő: Egész Európa láthatárán veszély tornyosul, a hierarchia a középkort akarja visszaállitani, mely, ha akkor jó lehetett is, most megölné a haladást. Sokan kevéslik a veszélyt, mások pedig tulbecsülik. Ő sem egyiket, sem másikat nem teszi, hanem azért nem tartja elég fegyvernek magát a felvilágosodást. Mutatja ezt a Jézus szent szivéhez bucsut járó, müvelt, de fanatizált Francziaország példája, mutatja Spanyolországé is, hol a sötét ultramontanismus a vörös internaczionáleval szövetkezik. Itt szigoru törvényes intézkedésre van szükség, Deák beszéde épen ennek alapjait jelöli meg, és pedig ugy, hogy az, habár ellentétes hangokat gerjesztett is, az egész Európa és minden hazai párt szabadelvüinek véleményével találkozott. Azt tehát az állam lakosságának minden gyürüzetében pártolni kell, addig kellvén ezen kérdést törvény utján elintézni, mig a felekezeteket összetartja a hazafiság érzete. Inditványozza tehát, hogy az országgyüléshez a Deák beszédét pártoló felirat felintéztessék s az azon beszédben kijelölt alapokon minélelőbb megalkotandó törvényhozására fölkéressék. Szarukán okot nem látván nálunk az intézkedésre s nem akarván a nemzetiségi viszályok mellett még egy uj vallásháborut is idézni fel, az inditvány mellőzését ajánlja. Alispán csodálkozását fejezi ki a Szarukán beszéde felett, s hogy olyan beszéd épen Biharmegye termében hangzik el, s nem akarván Deák programbeszédét bővebben argumentálni, azt ajánlja, hogy annak pártolása a felirat mellőzésével jegyzőkönyvileg mondassék ki. Miskolczy Mihály a feliratot pártolja, nehogy ezen tárgyban is elkéssünk a törvény meghozásával, mint történt a nemzetiségi kérdésben. Komlóssy Deák iránti meleg tiszteletének kifejezése mellett okszerüség hiányából az inditvány ellen szavaz. Baranyi bár sem a feliratnak, sem a jegyzőkönyvi pártolásnak nem barátja, az alispán ur inditványát pártolja. Ekkor aztán jött egy echt ultramontán beszéd, tartotta vala pedig azt egyik görögkatholikus pap: Antal Belényes vidéki esperes. A falon lévő képek bámulni látszottak, a lég kezdett fojtó lenni, mintha a „Magyar Állam“ sötét eszméi fertőztették volna azt meg. Ennek a papnak nagyobb bátorsága volt, mint a mesebeli 7 svábnak. Azt vágta ez a közgyülés arczába, hogy minden becsületes katholikusnak ultramontánnak kell lenni, hogy az ő ügyeikbe idegeneknek már t. i. nem katholikusnak, mint Nagy József, nem szabad bele szólani, s hogy a papságnak köszönhető a világosodás. Akkor aztán leült, tekintve sokáig maga elé a levegőbe, mintha már látná a távolban feléje lengeni a piros övet.

Mi pedig, irja a „Nagyvárad“, szerettük volna a termet ezen beszéd után dezinficiáltatni s halkan morgók magunkban Göthével: „Mehr Licht!“ Az ekkor megérkező Teleszky Nagy Józsefet, Pallay Komlósit, Bozsik és Czifra Gerő pedig alispánt pártolták s alispán inditványa szavazattöbséggel csakugyan el is fogadtatott, s ezzel elintéztetett Aradmegyének hason tárgyu átirata is.

Jött a mai ülés második főtárgya: Baranyamegye kérte az önálló magyar bank tárgyában az országgyüléshez terjesztett föliratát föliratilag pártolni. Nagy József ezen átiratot tekintettel arra, hogy az önnálló bankot papiron dekratálni nem lehet, hogy oda pénz és hitel kell, mikkel pedig most nem rendelkezünk, egyszerüen tudomásul vétetni ajánlja. Szarukán azonban, a szükségességből kiindultan pártolja, utalva arra, hogy a 67-ki kiegyezésből ez csak intriguák miatt maradt ki, miért is aztán főispán által rendre utasitattatik, megyjegyeztetvén főispán által, hogy a kiegyezés lovagias nyiltsággal köttetett. Komlósy hummorral telt beszédében Szarukánhoz csatlakozik, mivel a felirat ha nem használ, de nem is árt. Teleszky utalva megrendült pénz és hitelviszonyainkra, s az anyagi decompozicziόra, egy szépen érvelt beszédben a felirat mellett nyilatkozik, mely aztán el is fogadtatik.

N.-Bánya, szept. 19.

Bár szünik a kolera Debreczenben, de ezt nem mindenki tudja, azért nem volna felesleges mind a kollégium, mind a gazd. intézetbe menendők tájékozása szempontjából tudatni a nagyvilággal, hogy az iskolai év okt. 1 én csakugyan megkezdetik e?

Nálunk a 2-od izben is beköszöntött a kolera, 49 beteglétszámból 27-et vitt el. Egy hete már koleraeset nincs.

Nyiregyháza, szept. 20.

Tisztelt szerkesztő ur! Valóban a ritkaságok közé tartozik, most ebben az időben egy csupán jó hirekből álló tudósitást küldeni.

Az aratás eredménye, addig mig csaknem az egész országban kétségbeejtő, még a Nyirben bár nem a legjobbnak mondható, de legalább kielégitő. Legörvendetesebb hir, hogy a kolera már szünő félben van. Junius 26-tól a mikor kezdődött a járvány, szept 20 ig megbetegült összesen 858; ebből férfi 258, nő 358, gyermek 242; gyógyult 391; férfi 118, nő 176, gyermek 97; meghalt 445; férfi 135, nő 170, gyermek 140. Ápolás alatt maradt 22; férfi 5, nő 12, gyermek 5. — Nem mulaszthatom el jelen alkalomkor a városi hatóságot megrónni, amennyiben csaknem az egész járvány ideje alatt nem gondoskozott kellő számu orvosokról, mig végre, midőn látta — körülbelől két héttel ezelőtt — hogy a városi két tiszti orvos nem győzi látogatni a tömérdek beteget, nevezett ki még két járványorvost. Máskor több figyelmet és belátást kérünk foditani azokra, a kikért vannak.

Az uj református templom épitése gyönyörüen halad előre, a templom már tető alatt áll és most a torony épitéséhez kezdtek; a templom magában véve — a mint még most itéletet lehet mondani — igen csinos, eléggé tágas és egyike lesz legnevezetesebb épületeinknek városunkban.

S. M.

A „régi jó világból.“

Hogy mily jó világot éltek apáink 200 évvel ezelőtt, mutatja e két — különösebben

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG

Regény négy kötetben.

Irta Schwartz Mária Zsófia.

Negyedik rész.

(Folytatás)

Másnap, midőn a házat tele várták vendéggel, Gabriella a déli óra előtt valamivel előbb lépett a terembe. Liliát kitünő izléssel öltözve ott találta.

— Nos, kedves barátnőm, örvend, hogy földijére talál? Én örvendek a puszta gondolatra is. Vendégeink már megérkeztek, s mindnyájan azzal vannak elfoglalva, hogy ebédhez öltözzenek; hanem én előttem mindnyájan közönyösök, kivéve a franciát. Ó istenem, még egyszer láthatni egy embert, a ki nem egy kődarabhoz hasonlit, szivemnek rendkivül jól esik.

— Bizonyára, válaszolt Gabriella mosolyogva, hanem én előbbvalónak tartanám a grófnő helyén e kődarabban életet és szellemet költeni. Egy gyulékony tárgyat égésre hozni nem érdem, egy márványt lángra gyujtani — csoda.

Lilia mosolygott, s gondolkozva nézett maga elé.

Gabriella szavai megtalálták a kis francia nőt, és rávezették azon gondolatra, mily győzelem lenne az reá nézve, ha Ernfrid jéghideg udvariasságát szerelemmé tudná változtatni.

Ez oly eszme volt, mely hiuságának hizelgett. Ha sikerül e tulajdonságot érdekletté tenni, már nagy győzelem van nyerve oly nőn, mint Lilia.

U— grófnő és L— báró voltak az elsők, a kik a teremben mutatkoztak, de alig foglaltak helyet, midőn Arthur belépett. Karján egy gyöngéd és kitünő szép alaku nőt vezetett, s oly nemes tartással, hogy szinte azt lehetett hinni, miszerint koronát kell viselnie.

Lilia meglátva őt, felugrott, s feledve az illem minden követelményeit, kiáltá:

— Ah, lám ez Frigga!

Valóban Harthon Frigga volt, ki fiatal leánykából ifju hölgyé fejlődött.

Csaknem hat év mult el, midőn utoljára láttuk, hanem ez évek nem idéztek elő látható változást külsején. A tiszta és nemes nagyság kinyomata, még mint ifju leányt kitüntette, még jobban ki volt fejlődve.

Gabriella nagy érdekeltséggel veté tekintetét Friggára.

— Harthon kisasszony külseje mutatja, hogy rendkivül emelkedett lelkületü nő, gondolá Gabriella.

Frigga alig hogy üdvözölte Liliát Ernfridet s a többit, midőn az inas H—sköld tábornokot jelentette be.

Lilia épen Gabriellát akarta Friggának bemutatni, de hirtelen a belépők felé fordult.

A tábornokot fia a százados, és egy magas karcsu francia egyenruhában levő fiatal ember kisérte.

A vén tábornok lovagiassággal hajlott meg a szép urnő előtt s bemutatá:

— Levitain őrnagy…

— Istenem, nem jól érzi magát Moulin kisasszony? kérdé Arthur.

Gabriella, Levitain őrnagy beléptekor halvány lett.

— Nem tudom, rebegé Gabriella, a nélkül, hogy szemét az idegenről elforditotta volna.

A Levitain névnél Ernfrid összerázkódott, mintha kigyó ért volna hozzá. Ajkába harapott.

A tábornok folytatá bemutatását:

— Grófnő, földije Levitain őrnagy, oly ember, ki rendjeleket, kitüntetéseket és sebeket szerzett az algiri háboruban. Egyike ő Francziaország hőseinek.

Levitain Ábrahám, mert ő volt, udvariasan hajolt meg Lilia előtt.

Franczia udvariassággal mondott egy pár lekötelező s hizelgő szót a franczia grófnőnek, ki bájos mosolylyal viszonozta bókjait. —

Ernfrid igyekezett uralkodni boszuságán, melyet az Ábrahám neve okozott, s az illem szabályai szerint üdvözölte őt; hanem volt valami rendkivüli hideg és feszes a gróf lényében.

Ábrahám nem ügyelt rá, sokkal inkább más gondolatokkal volt elfoglalva.

— Tábornok ur, mondá Ábrahám, miután az udvariasság minden követelményének eleget tett, s szemeit a terembe körülhordozá, azt igérte nekem, hogy egy fiatal nőnek mutat be, a ki a gróf házában tartózkodik.

— Nem feledém el igéretemet uram, hanem hasztalan keresem őt. — Hanem ime ott ül az ablakmélyedésben. A függöny és Arthur gróf rejtették el szemem előtt.

A tábornok egyenesen Gabriellához ment. Az őrnagy követé őt.

Mikor az ifju leány előtt állottak, Ábrahám oly halvány volt, mintha egy rettentő ellenség elé állana.

— Engedje meg Moulin kisasszony, hogy Levitain őrnagyot bemutassam, mondá a tábornok.

Gabriella felállott, arcza fehérebb volt, mint a hó, mely a földet befedte.

— Nem mertem remélni, hogy ön reám emlékezik, folytatá Ábrahám kissé bátortalan hangon, azért kértem meg a tábornokot, hogy bemutasson.

Ábrahám egy székre ült épen szemközt Gabriellával.

Minden tekintet a szép idegent kisérte s rajta függött minden szem.

Ámbár Gabriella ezt teljesen tudta, még sem volt képes egyetlen szót is kiejteni ajkán. Szive szét akart pattanni.

E viszonlátásnál oly heves örömet érzett, hogy halni óhajtott, nehogy a következő pillanatban kénytelen legyen öntudatára ébredni mindazon lemondásoknak, melyeket magára vállalt.

— Féltized évnél több idő van válásunk és ujratalalkozásunk közt, mondá Ábrahám kis szünet mulva, és én féltem, hogy ön egészen elfeledett engem. Felindulása, kedves Gabriella, mutatja, hogy a multra való emlékezet nem töröltetett ki szivéből.

— A multra való emlékezet, melyre ön czéloz, nem töröltetett ki, viszonzá Gabriella és kezet nyujtott Ábrahámnak.

— Tálalva van, szólt a jelentés.

Ábrahám karját nyujtá Gabriellának.

— Köszönet e szavakért, szivem hálával telt el a gondviselés iránt, mely életemet megtartotta. Örömmel állottam ki mindent, a mit szenvedtem, mivel ily pillanatot mint ez, megérhettem.

Az ebéd alatt ujra visszanyerte Gabriella önmaga feletti uralmát s folytonosan beszélt két asztali szomszédjával, Ábrahámmal és H—sköld századossal.

(Folyt. következik.)

Szatmármegyét érdeklő — levél, melyet im egész terjedelmében közlünk.

Az első levél szóról szóra:

„die 15. aug. 1701.

1. Zattmari Commendans Stain ur levele az méltóságos cassai Dicasterialis Commisióio assignatiojával edgyütt érkezvén, melyet egy Fendrich három száz nimettel edgyütt psentált kiben Rh. 8(0 assignália lévén intra tridum kivánnya exolvatatni.

2. De mivel a pénz készen nincsen, és a megirt időre ki sem fedettethetik; azért mindenik asztaltol két két Bests ember rendeltetik, és imponáltatik mentül erősebben s keménnyebben lehet, ugy szedgyék adószedő urmék.

3. Ha pedig adószedő urmék eleget nem tehetnek, ezen dologban német Executorokat küldgyenek az olyan emberekre, a kik nem akarnák portiojokat befizetni.

A másik levél igy hangzik:

Die 31. aug. 1701.

az méltos. Kassai Commiszio févére irja, hogy az harmadik angariára való computust medio Pereeptsis vigyük véghez, és hogy eddig elmulasztatott, azért az itt való Commendiást méltos. Gr. Nigelli ur parancsolt executiot bocsásson a város Perupterára, a mint hogy el is küldötte ut pmissa est, ki hogy tovább supersedealyon, platidis mediis akarnak az Commendassal Componálni, borbeli diseretiot igérvén neki, mivel már bizonyos emberek készpénzzel expediáltattak az ő dolognak végben vitelére. (ö)

— Egy régi vár, egy nevezetes uradalomnak központja, nehány év előtt egy magyar nemes urnak birtokába került. A nemes urnak első gondja volt a levéltárt kisepretni s a lomot egy szomszéd helységbeli szivarkereskedőnek eladni. A kereskedő több éven át pakolt szivarokat régi irományokba, diplomákba, mig végre egy igénytelen néptanitó két ilyen hozzá került Nagy Lajos borabeli kártyát figyelmeztetésül beküldött a cultusminiszternek. A kultusminiszter egyik hivatalnokát, ki épen történetirással is foglalkozik, rögtön kiküldte a helyszinére, hogy ez a nagyobb becsü nemzeti kincsből, ha lehet mentsen meg valamit. Az illető hivatalnok kiment a helyszinére s 221 db. okiratot mentett meg. Van ezek közt egy Árpádkori okirat 1263 ból, 13 db az Anjoukorából, közel 30 db Zsigmond és Mátyás korából, 3 drb 16. századi igen édekes magyar irat, sok kulturhistoriai darab s az egész mutatja, hogy egy nagy és nevezetes levéltárnak romja és töredéke ez. A miniszter ur az egész gyüjteményt a nemzeti muzeumnak szánta. A kiknek alkalmuk volt e levelekbe pillantani azt mondják, hogy a Dunántulnak történetéhez nagybecsü és érdekes adatokat tartalmaznak. Hogy minő kincs veszett el a gyüjteménynek elprédált sokkal nagyobb részében, azt ma senki se képes meghatározni.

Külföld.

(A St. Jean-du-Gard-i ref. zsinat.)

A francziaországi „Evangéliomi egyházak egyesülete", mely másképp „szabad" azaz államtól független egyháznak is neveztetik s a nemzeti ref. államegyháztól épen azért szakadt el, mert autonomiáját fel lebb becsülte, mintsem az államtól adott fizetést, más tekintetben tiszta református és hugenotta hitelveket vall, 13 ik zsinatát Saint-Jean-du-Gardban megtatortta f. é. aug. 21—27-ig.

A zsinat elnökeül Bersier párisi ref. lelkész választatott 52 szóval 64 szavazat közül. E város a franczia hugenották üldözéseinek emlékekkel teljes szinhelyén a Ceveunes bérczek közt fekszik, 3800 lakos közt csak 400 a r. kath. a többi protestans. A ref. templomban a zsinat nevezetesebb ülésein 1600 ra is felment a hallgatóság száma.

Aug. 25 iki ülésben fogadta a zsinat az angol egyházi küldötteket ünnepélyes beszédekkel. Az aug. 27. ülésen olvastatott fel a magyar ref. egyház üdvözlő levele, mely Debreczenből intéztetett. A levél szives fogadtatásban részesült. „Megható, — irja az „Église Libre" czimü lap — szemlélni, minő rokonszenvvel kiséri ezen távoli s eddig kevéssé ismert egyház a mi küzdelmeinket, s mikép gondolnak ránk saját nagyobbitásaink közepette, melyek sokban hasonlók a mieinkhez." A zsinati bizottság, melynek elnökévé két évi tartamra Fisch Gusztáv, párisi ref. lelkész választatott 46 szavazattal bizatott meg melegen válaszolni a debreczeni testvéri üdvözletre a zsinat nevében.

A következő zsinat helyeül Laforce városa (Dordugnemegyében) tüzetett ki, idejeül pedig 1875. aug. 25.

E kisded egyházi egyesület, mely alig számlál még 40 virágzó gyülekezetet, képviseli a nagy Francziaországban az emsikai elvet s küzd érte: teljes elválasztása az egyháznak az államtól, hogy mind a kettő szabad és független legyen s egymást igába ne görbitse. Ily elvből folyólag nem fogad el az államtól semmiféle fizetést és pénzsegélyt. Természetesen, oly államban, mint Francziaország, hol a bevett vallásfelekezetnek mindenike az állampénztárból tartatik fen, mint a mi 1848-ki XX. t. czikkünk igérte nekünk is, a szabad egyház elve és eszméje lassan tesz előlépéseket. Az evangéliomi egyházak egyesületének elvét leghatalmasabban hirdeti s képviseli a franczia nemzetgyülésen Pressevsé párisi ref. lelkész, a nagy hitszónok és iró, s a franczia szabad egyház ékessége.

Helyi érdekeink.

Tisztelt szerkesztő ur! A kolera ijesztette tán el a disputálástól a nyár eleji matadorokat? Amicus, Inimicus, Mikus, Ikusz, Amica és Hármonia, hol késtek az éji homályban? A nagy szavakkal kezdett „helyi érdekeink" czimü rovat nem sokáig grasszált a „Debreczen" hasábjain, pedig arra folytonosan szükség van, s talál az ember mindig uj meg uj ostorozni valót.

Ha a pentateuchok elhallgattak, s némán, feledésbe merülve vándorolnak a Styx felé: nem állhatom meg én, hogy az általok oly korán félbehagyott utat tovább ne tapossam.

Kezdjük el tehát annál, a mi legfőbb, a nagytemplom toronyórájánál; igaz, hogy e hasábokon többször interpellálva volt a hatóság már e miatt, — de eredménytelen. Eddig azzal menté magát a fizetéses órás, hogy a Rákóczy tornyában szét van szedve az óra „Werk"-je, de nem volt a másikban, s még is a hány számlap, annyi félekép mutat, nem tudni biztosan sohasem, hogy hát hányat ütött? Jó volna, ha Sch. Ambrus bácsi már egyszer tenne valamit, mert a Rákóczyt is jó ideje, hogy folhuzták helyére.

Gyerünk le a magasságból a mélységbe, igen, a piaczi szemét mélységébe. Ha valaki utazott keleten, lehetetlenség, hogy piaczunkon lévén, ne Tiflisbe, vagy Karakorumba képzelje magát. A sok szép gyékénysátor, piszkos teknőkben árult gyümölcs, dinyegarmadák, utczai mobilczukrász stb. a képzeletet valami tatár vagy afghan városba röpitik. — Hozzá még a finom rothadék büz, elhányt dinnyehajak, mikben az ember elcsuszván, lábát törheti, egészen elhiteti az emberrel, hogy nem szükséges az utazás kelet felé, csak Debreczenig jöjjön el.

Nem tudom, miben, tán a falusi estékben olvastam hajdan a következő verset:

„Alföldön Debreczen nevezetes város,
Nyárban fülig poros, őszszel nyakig sáros."

Igaz, hogy e kalamitáson nem oly könnyü segiteni; de ha már ki vannak téve a tilalomfák az utczák végére, lehetne azt is elrendelni, hogy az atyafiak kis szekereik előtt ne a burkolat mellett ügettessék a bepányvázott fiókménest, csapván vele oly istenverte port, hogy a gyalogmenők Eliás prófétaként felhőbe, — de nem fényesbe — burkoltatnak. Szegény Mac Adám, ha tudtad volna, hogy találmányod mily csufot lát csapóutczán, bizonyára nem találtad volna fel a kavicsburkolatot! Hisz jó lenne az, csak a mindenható öntözné végig legalább egyszer. A mint hirlik, Zichermann bátya, e vállalkozó szellem, miután gőzkenyérgyárát felépitette, az utczák felett légvasutat szándékozik egy konzorczium segélyével felfujni, könnyebbitvén ez által a publikomon, s megbuktatván ezáltal a lóvonatu vasutépitő társaság minden tervét. Két ily légvasutállomás helyéről már fel is vették a plánumot, egyik a várutcza elején, másik vele szemben a csizmadiaszin kapujánál leend, hol az utczán keresztül vezető deszkaátjáró 4 1/80 hüvelykkel van mélyebben, mint a makadamut, s igy esőben, sárban csatorna gyanánt szolgál.

Csapóutczán a Leszczinsky-féle ház mellett megy egy kis zug a kisszappanos utczára, ugy látszik, hogy e zug nyilt csatornájában leli végnyugalmát a környék valamennyi dögje, veszett illatot árasztván szerteszét. Fényes délben tanyáznak ott proletár honpolgárok, s a rendőrök a zugtól néhány lépésre hatan-heten tanácskozva, nem veszik észre.

De mit beszélek erről? E bajok bajnak maradnak még isten tudja meddig. Beszéljünk másról, a mi a közönséget is közelről érdekli.

Minden ipartársulatnak, melynek árucsarnoka nincs, mutatott ki a hatóság bizonyos helyet a piaczon, vagy egyébütt, hol árulhassanak. A külső henteseknek is volt ily helyük, de több alapos ok miatt onnan kisajátittattak. Kérjük a hatóságot, mutasson ki nekik valahol árulóhelyet minélelőbb, mert azok nem árulhatván, a belső hentesek a disznóhusmérést monopólizálják, már is lehet érezni, hogy mily drága a sertéshus. Tehetik, nincs konkurencziájuk.

A kolera szünő félben; mulik azon aggasztó helyzet városszerte, melyet „nemes" Bisotka István „48-as" honvéd gubásmester bátyánk oly találóan fejezett ki: „a tüneményes állás reményeiből kisárt bizonytalansági álladalom, mi a körállással sehogy se pászol, denique." — Kevesebb éneklést hallani már a czeglédutczán végig, melynek elején a városháza falán még most is ott díszlik a boldogabb időkben oda pingált „Czegeder-gasse". A kolerakórház piros hajtókás felügyelőjének sem ártana a több emberségtudás; ez az emberke, midőn a mult napokban két beteget vittek oda, rákiáltott az egyikre, „no ezt is kiviszik még ma!" mire egy ott áldogáló öreg izraelita ily visshanggal fordult a másik beteghez: „Bizon fiacskám, the nekhed is megirták már hoszu ótleveledet!" Minthe nem elég kin lett volna a kolera magában, de végperczeiben is keseriteni, az már embertelenség.

Még egyet, — ha a városháza körül járkálunk délelőtt, látni fogjuk, hogy a veressapkás törvényszolgák miként kisérgetik a rabokat az utczán keresztül a Dégenfeld-féle házban lévő kir. törvényszékhez és vissza a bámuló közönség szeme láttára. Ha a fegyenczben még kevés becsületérzés van, okvetlen kell, hogy az kialudjék kebléből az ily pellengér miatt. A kormánynak kötelessége volna az, hogy a törvényszékeket ne tartsa más épületben, mint ahol a tömlöczök vannak, vagy megforditva. A büntetésnek nem a nagyobb gazemberré tevés, hanem a javitás a czélja. Ha kivétetett a törvénykezés a közigazgatási hatóságok kezéből, csak nem lehet kivánni, hogy azért a város épittessen börtönöket. — Amikusz, Inimikusz, Mikusz, Ikusz, Hármónia és Amika, resurgite!

Kaktusz.

UJDONSÁGOK.

* **Nagybecsü adománynyal** járultak a vallásos buzgalom élesztésére városunk egyik derék polgára, Vecsey Imre és neje Bruckner Karolina. Ugyanis ők, a ref. egyháztanács tegnapi közgyülésében felolvasott adománylevelök szerint, az egyik adományozó édes atyja Vecsey Sámuel születésnapjának századik évfordulója emlékére, a debr. ref. egyháznak ajándékozták a csapóutczai sorompó melletti majorsági földüketés az azon levő, szilárd anyagból épült szélmalmot, ezen utóbbinak életökben haszonélvezetét magoknak fentartván. Az adomány egyenes rendeltetése: a csicsogó terén egy templom épitése! Az adomány 15—20.000 ft körüli értékkel bir; sőt, ha — a mint az adományozók az általok beterjesztett tervrajz szerint óhajtani látszanak — házhelyeknek osztatnék ki az adományozott föld: **50.000** ftra is felhág. Igy tehát egy középszerü nagyságu templom épitési tőkéje rövid idön kinővi magát az adományból! — E nagyszerü ajándékozás alkalmából el nem mulaszthatjuk, fölemliteni, hogy Vecsey Imre épitész — ki leginkább saját szorgalma utján szerezte jelentékeny vagyonát, melylyel városunk leg vagyonosabb polgárai sorába lépett, folytonosan meghozza áldozatát minden nemes czél előmozditására, és miveltségének ezáltal folyvást szép bizonyitványait szolgáltatja. Példájából tanulhatnak azok, s ezek nem kevesen vannak, kiket isten szép vagyonnal áldott meg, de nevöket a jótevők sorában sehol sem találhatjuk. Pedig iskoláink átalakulásának itt van az ideje; s szükséggé vált, hogy azok alaptőkéje jótékony adományok által minélinkább gyarapodjék!

* **A városi reáltanoda** tanszékeire eddigelé huszonegy pályázat érkezett be; átalában véve, a pályázat sikere már eddig is kielégitőnek mondható.

* **A Rákóczy-harangra** vonatkozólag az egyházi tanács abban állapodott meg, hogy két hóig itéletének végleges nyilvánitásával még vár. Erre kért Pozdech is. Akkor meglássuk, hogy szól a harang?

* **A tiszáatuli egyházkerület** végzése szerint minden iskolai év kezdetén tanitói tanképesitő vizsgát kellvén tartani, miután az az iskolai év jövő october hó 9 én veszi kezdetét a tanitóképezdében is; tisztetettel kérem a tekintetes képezdei igazgató urat, méltóztassék e laputján nyilatkozni; tartatik-e ez őszön tanképesitő vizsga és mikor?

Egy néptanitó.

* **A kolera állása.** Tegnapelőtt (szept. 20.) kolerában megbetegedett 3 férfi egy nő, összesen négy; meggyógyult 2 nő; meghalt egy férfi; továbbá is orvosi ápolás allatt hat férfi, három nő, összesen kilencz személy maradt. — Tegnap (szept. 21.) uj betegülési eset nem történt, nem is gyógyult meg senki; a régi betegek közül meghalt két nő: gyógykezelés alatt tegnapról mára hat férfi, egy nő, összesen hét személy maradt.

* **Valahára.** Bathyányiutczának kikövezését már várhatjuk; még csak a tanácstól függ, hogy az erre vonatkozó tervet elfogadja; reméljük, hogy itt a jó szándék nem talál akadályra.

* **Makktermésünk** az idén nem fog valami kiváló eredményt előtüntetni. A nagy cserén, a Haláp egyrészén ugyan még meglehetősen áll a termés, de a Fancsikán s a Gaton kevés az. Nem sokára árverelik az évi termést.

* **Pénzintézeteink** közül a legifjabb, az „iparegyesületi takarék és hitelintézet" nem sokára életbe lép, s ez a legszebb reményekkel kecsegtet; a debreczeni első társulati bank, mely a nehéz viszonyok közt Tömösvári István vezérlete alatt szerencsésen fentartá magát, közelebb adá ki első mérlegét, s az a pénzszükvilágban — nyereséget tüntet ki. Az alföldi takarékpénztár szintén virágzóban van; igy a helyzethez képest pénzintézeteink jól megállják helyöket.

* **Hálanyilatkoyat.** Mindazon rokonok, ismerősök, jó barátok és a t. cz. közönség, kik felejthetlen férjem néh. Csonka Dániel temetési szertartásakor — becses megjelenésük által — bánatomban osztozni szivesek voltak: fogadják emberbaráti nemes részvétökért jelen szives köszönetem mellett leghálásabb érzelmem őszinte kifejezését. Debreczen szept. 28. 1873. özv. id. Csonka Dánielné, gyermekeim nevében is.

* **Nagyon ügyes** és gyors lehet a mi kapitányi hivatalunknak expediáló közege; ma tudatják velünk hivatalosan a helybeli kap. hivataltól, hogy a törökszentmiklósi vásár e hó **18-án fog** megtartatni; ma pedig 22-ke van. Az illető város közönsége nevében is köszönetet mondunk Debreczen város „jól szervezett" kapitányi hivatalának e pontos eljárásért. Hanem azért ajánljuk, hogy ne kántáljon másszor ünnep után.

* **A makadamirozás** utczáinkon javában foly; miklósutczán már készen volna a kövezés, de a homokolással nagyon késnek; az utat ugyan a mérnöki tudomány mélységével kellene megmérni, hogy kitalálnók, miért kellett a kut mellett két felől csinálni utat s miért nem vezették ezt ki egyenesen a kapunak?

* **Lefülelték** egy furfangos csizmadialegényt ép abban a pillanatban, mikor tetemes adóságai elől meg akart iramodni. Neve Filò Pál. Jó lesz, ha rendőrségünk egyidőre itt marasztalja.

* **Vásárra járó** polgártársaink iránti figyelemből felemlitjük, hogy a vásár Kisujszálláson okt. 5-én, vasárnap tartatik meg.

* **Ingyen utazást** akart megpróbálni egy, a „gyöngéd női nem"-ből való asszonyság, s Szoboszlón a vasutra ült Debreczen felé. Utközben azonban nem tudván magát jegygyel igazolni, s miután „utánfizetést" nem akart eszközölni, az itteni indóháznál letartóztatták. Rosz spekuláczió! Hosszu haj, rövid — stb.

Fővárosi értesitő.

** Jóki Mór visszaérkezett Budapestre.

** A lánczhidon a kövezetvám 1875 márcz. 1-ig fog szedetni csak.

** A Freud és Freund czég hamisan bukott. Meg akart szökni a két gazember, de a 11-ik számu konstábler nyakon csipte őket.

** A legtöbb adót fizetők névsorát egy fiatal emberekből álló klubb tanulmányozza, hogy megtudják, — kik a gazdagabb férjhez menendő lányok.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Értesités.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására juttatni, miszerint ügyvédi, váltójegyzői irodámat és lakásomat, Batthyányi-utczai 2559. sz. a. háztól kismesterutczai 1436. sz. a. házba tettem át. Debreczen, 1873. szept 22.

Nánássy László,
ügyvéd és váltójegyző.

572 1—3

Haszonbéri hirdetés.

Szabolcsmegye Földes községében a regálé-italmérési jog 1874. év jan. 1-től négy egymás után következő évre haszonbérbe fog adatni, árverés idejéül 1873. október 22-én d. e. tüzetett ki a község házához, a feltételek helyben a jegyzői hivatalnál megtekinthetők.

562 3—3

Különlegességek.

(Specialitäten.)

Tisztelettel értesitem a nagyérdemü közönséget, miszerint a folyó hó 20-tól kezdve, a magyar királyi

dohány és szivar különlegességek

árudáját átvevén, ezeknek elárusitását a helybeli magyar királyi dohány és szivar főtőzsdében folyvást, a legdusabb választékban, a nagy érd. közönség rendelkezésére tartom.

Igérem, a legpontosabb kiszolgáltatást, és megjegyzem, hogy bármely postai rendelmény, a megfelelő előleg beküldése mellett, azonnal eszközöltetik.

454 12—16

LÖW R.

Hirdetmény.

A debreczeni czukorgyár részvénytársulat t. cz. részvényesei tisztelettel felkéretnek, miszerint a részvénytőke 10 százalékát, azaz:

20 frtot minden részvény után 1873. október 1-től 15-kéig vagy a debreczeni kereskedelmi s iparbanknál, vagy a gyári pénztárnál, vagy pedig a csász. k. szab. morvaországi keresk. iparbanknál befizetni sziveskedjenek.

A közzétett határidőre nem teljesitett befizetésnél az alapszabályok 14-ik §-nak következményei alkalmazásba hozatnak.*)

A teljesitett befizetést az illető bank vagy a gyári pénztár az ideiglenes elismervényeken igazolandja.

Debreczen, 1873. szept. 11.

Az igazg. választmány.

*) 14. §. Azon részvényes, ki a meghatározott befizetést a közhirré tett határidő alatt teljesiteni elmulasztja, 6% késedelmi kamatot tartozik fizetni.

Ha a megállapitott fizetési részlet és késedelmi kamat a befizetésre kitüzött határidőn tul 45 nap alatt nem teljesittetik: a társulat jogositva van a már teljesitett részletfizetést a társulati pénztár javára forditani, az illető ideiglenes elismervényeket érvényteleneknek nyilvánitani, azok helyett más ily nemü jegyeket kibocsátani, s mindezt hirlapok utján közhirré tétetni.

559 3—3

Kiadó lakás.

Czegléd-burgundiautczán a Teszári-féle 310 számu szöglet ház és egész udvar — minden órán kiadó. — Értekezhetni iránta czeglédutczán a szinházzal átellenes Mikinszky szeglettházban lakó gyám és gondnok

Gyügyey József
ügyvéddel.

551 3—3

Árverési hirdetés.

A Récsey László és neje csődtömegéhez tartozó szarvas marhák és lovak, folyó évi október 6-án, s a mennyiben szükséges lenne a következő napon, a debreczeni külső baromvásártéren el fognak árvereltetni.

Mely árverésre a venni kivánókat ezennel meghivom.

Debreczen, 1873. szept. 20.

Udvarhelyi Károly,
ideiglenes csődtömeggondnok.

571 1—6

206. ÁRJEGYZÉK

az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt. kr.
A. Asztali dara nagy szemü	18 80
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	19 —
B. Ugyanaz apró szemü	18 80
„ „ 50℔.-os zacskóval	19 —
C. Dara középszerü	18 —
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	18 20
O. Királyliszt	18 40
1. Lángliszt	18 —
2. Montliszt	17 60
3. Zsemlyeliszt különös	17 20
4. „ „	16 20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	15 20
6. Ugyanaz II. rendü	13 60
7. Barna kenyérliszt I. rendü	12 60
8. Barna „ II. „	11 20
9. Lábliszt I. rendü	10 20
10 Lábliszt II. „	6 20
11 Derczekorpa	3 60
12 Durvakorpa zsákkal	2 80
„ „ zsáknélkül	2 40
Kétszeresliszt	— —
Rozsliszt I. rendü	— —
Rozsliszt II. rendü	— —
„ „ III. „	— —
„ „ IV. „	— —
Rozskorpa zsákkal	— —
„ „ zsáknélkül	— —
00 Árpakása	21 —
0. Árpakása	19 —
1. Árpakása	15 —
2. Árpakása	13 —
3. Árpakása	12 —
5. Árpadara	15 —
6. Árpaliszt	7 —

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto	150 fnt
9. 10. 11. „	125 „
12 „	100 „
K. L. és R. I.—III. számig	150 „
R. IV. V. „	100 „
Á. K. 00—5 számig „	100 „
Árpaliszt „	125 „

Debreczen, 1873. sept. 22.

Árverési hirdetés.

Szabad kir Debreczen város samsomi tagföldein e folyó évi október hó 1-ső napjától jövő 1874-dik évi október hó utolsó napjáig gyakorolható vadászati joge folyó szeptember hó 25.kén d. e. 9 órakor a városház nagy tanácstermében tartandó közönséges árverés utján haszonbérbe kifog adatni — és arra a bérleni kivánók ezennel meghivatnak — a bánatpénz 4 frtot tevén.

Kelt szabad kir. Debreczen város gazdasági tanácsának 1873. szept. 10-én tartott üléséből.

Barcsai István,
tanácsnok.

568 1—3

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.